

Sygn. akt IX W 590/16

(...)

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

w trybie art. 58 kpw

Dnia 13 września 2016 r.

Sąd Rejonowy w Rybniku IX Wydział Karny w składzie

Przewodniczący: SSR Joanna Kucal

Protokolant: stażysta Katarzyna Musiał

w obecności oskarżyciela ---

po rozpoznaniu dnia 13 września 2016 r. sprawy

E. S.

s. A. i R.

ur. (...) w R.

obwinionego o to, że:

w dniu 26 czerwca 2016 roku około, godziny 18.10 w R. na ulicy (...) prowadząc pojazd mechaniczny marki M. nr rej. (...) wraz z naczepą o nr rej. (...) podczas kontroli drogowej okazał zwolnienie wynikające z zakazu wakacyjnego do przewozu pomiotu kurzego a przewoził w tym czasie materiał w postaci węgla a ponadto na tylnej burcie naczepy samowyladowczej nie posiadał numeru rejestracyjnego

tj. o wykroczenia z art. 97 kw w zw. z § 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Transportu z dn. 31.07.2007r. i art. 97 kw w zw. z § 27 Rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej w sprawie oznaczenia pojazdów z dn. 25.03.1998r.

1. uznaje obwinionego E. S. za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów wyczerpujących ustawowe znamiona wykroczeń z art. 97 kw w zw. z § 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Transportu z dn. 31.07.2007r. i art. 97 kw w zw. z § 27 Rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej w sprawie oznaczenia pojazdów z dn. 25.03.1998r i za to na mocy art. 97 kw w związku z art. 9 § 2 kw wymierza mu łącznie karę grzywny w wysokości 500 zł (pięćset złotych);

2. na mocy art. 118 § 1 kpw i art. 119 kpw w zw. z art. 627 kpk w zw. z art. 21 pkt 2 i art. 3 ust. 1 Ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa zryczałtowane wydatki postępowania w wysokości 50 zł (pięćdziesiąt złotych) oraz opłatę w wysokości 50 zł (pięćdziesiąt złotych).

Sędzia

Sygn. akt IX W 590/16

UZASADNIENIE

W dniu 26 czerwca 2016r. (niedziela) wykonując polecenie służbowe przełożonego obwiniony E. S. przewoził w naczepie o nr rej. (...) węgiel o łącznej masie przekraczającej dopuszczalną masę pojazdu określoną przepisami. Tego

dnia obwiniony kierował pojazdem mechanicznym marki M. o nr rej. (...), do której zamocowana była opisana naczepa. Około godziny 18.10 został zatrzymany przez funkcjonariuszy policji do kontroli drogowej. Podczas kontroli obwiniony okazał jedynie zwolnienie wynikające z zakazu przewożenia pomiotu kurzego z fermy drobiu. Funkcjonariusze ujawnili również, że naczepa nie posiada na tylnej burcie samowyladowczej numeru rejestracyjnego. Wobec tego nałożono na obwinionego mandat karny w wysokości 500 zł i poinformowano o prawie odmowy jego przyjęcia. Obwiniony z tego prawa skorzystał.

(wyjaśnienia obwinionego k. 8, notatka urzędowa k. 4)

Obwiniony E. S. przyznał się do zarzucanych mu wykroczeń (k. 8). Wyjaśnił, że wiedział o zakazie przewożenia węgla, mimo to przewoził go z obawy przed zwolnieniem go z pracy przez pracodawcę. Pouczony o treści art. 58 § 1 i 2 k.p.w. wyraził zgodę na skazanie go za zarzucane mu czyny bez przeprowadzenia rozprawy i wymierzeniu mu kary grzywny w wysokości 500 zł.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom obwinionego, bowiem są one spójne i logiczne. Sąd uznał je dodatkowo za szczere, gdyż nie budziły wątpliwości co do rzeczywistego stanu faktycznego.

Mając powyższe na względzie Sąd uznał, że obwiniony w dniu 26 czerwca 2016r. około godziny 18.10 w R. na ulicy (...) prowadząc pojazd mechaniczny marki M. nr rej. (...) wraz z naczepą o nr rej. (...) podczas kontroli drogowej okazał zwolnienie wynikające z zakazu wakacyjnego do przewozu pomiotu kurzego, a przewoził w tym czasie materiał w postaci węgla a ponadto na tylnej burcie naczepy samowyladowczej nie posiadał numeru rejestracyjnego, czym wyczerpał ustawowe znamiona wykroczenia z art. 97 k.w. w zw. z § 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Transportu z dn. 31.07.2007 r. i art. 97 k.w. w zw. z § 27 Rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej w sprawie oznaczenia pojazdów z dn. 25.03.1998r. Ustawodawca w art. 97 k.w. stypizował czyn zabroniony polegający na wykraczaniu przeciwko innym przepisom regulującym bezpieczeństwo i porządek w komunikacji. Dyspozycja tego przepisu ma charakter typowo blankietowy, tzn. że dopełnienia znamion wykroczenia należy szukać w innych aktach prawnych określających zachowania godzące w bezpieczeństwo lub porządek ruchu.

Powyższe czyny obwinionego są zawinione, gdyż w momencie ich popełnienia nie zachodziły żadne przesłanki wyłączające lub umniejszające jego winę. Wynika z tego, że można było wymagać od obwinionego jako kierowcy, zachowania zgodnego z prawem. Zasadnym jest zatem postawienie mu zarzutu, że mimo możliwości wyboru postępowania nie dał on posłuchu normie prawnej.

Stopień społecznej szkodliwości czynów obwinionego ocenić można jako średni. Świadczy o tym przede wszystkim rodzaj naruszonego nimi dobra prawnego, jakim jest bezpieczeństwo i porządek ruchu drogowego. Wprowadzenie ograniczeń ruchu na drogach niektórych rodzajów pojazdów oraz zasady oznaczenia pojazdów mają za zadanie porządkowanie ruchu drogowego i gwarantowanie jego bezpieczeństwa.

Przy jego ocenie uwzględniono także wagę naruszonych przez obwinionego obowiązków jako kierowcy. Niestosowanie się do zakazu kierowania zespołem pojazdów o dopuszczalnej masie całkowitej przekraczającej 12 ton w okresie od ostatniego piątku czerwca do ostatniej niedzieli przed rozpoczęciem zajęć dydaktyczno-wychowawczych w szkołach, w niedzielę od godziny 08.00 do godziny 20.00 stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa zarówno kierującego jak i innych uczestników ruchu jak również naruszenie porządku ruchu drogowego. Także nieoznaczenie pojazdu drogowego jakim jest naczepa, powoduje zagrożenie porządku ruchu drogowego.

Przy wymiarze kary za czyn przypisany obwinionemu Sąd wziął pod uwagę fakt, by jej dolegliwość uwzględniała stopień społecznej szkodliwości przypisanych mu czynów i jednocześnie realizowała cele z zakresu prewencji ogólnej i indywidualnej.

Sąd uwzględnił w tym zakresie wnioski oskarżyciela publicznego zawarty we wniosku o ukaranie i wymierzył obwinionemu zgodnie z dyrektywą zawartą w art. 9 § 2 k.w. na podstawie art. 97 k.w. łącznie karę grzywny w wysokości 500 złotych. Na taki wymiar kary obwiniony udzielił wyraźną i niewątpliwą zgodę w protokole przesłuchania z

dnia 28 czerwca 2016 r. (k. 8). Formalnym warunkiem skuteczności wniosku oskarżyciela o skazanie obwinionego bez rozprawy jest bowiem dysponowanie zgodą obwinionego na taki wniosek. W niniejszej sprawie obwiniony nie cofnął swej zgody w tym zakresie przed wydaniem wyroku, tj. przed 13 września 2016r. Jak wynika z akt sprawy, zawiadomienie o terminie posiedzenia wraz z odpisem wniosku o ukaranie bez przeprowadzenia rozprawy obwiniony E. S. odebrał osobiście w dniu 11 sierpnia 2016r. (k. 10). Miał zatem pełną świadomość skutków jakie pociąga za sobą wniosek o dobrowolne poddanie się odpowiedzialności karnej.

Po myśli art. 118 § 1 k.p.w. i art. 119 k.p.w. w zw. z art. 627 k.p.k. w z.w z art. 21 pkt 2 i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223, j.t. z późn. zm.) obciążono obwinionego zryczałtowanymi wydatkami postępowania w wysokości 50 złotych oraz opłatą w wysokości 50 złotych, uznając że koszty te mieszczą się w jego możliwościach finansowych.

Sędzia